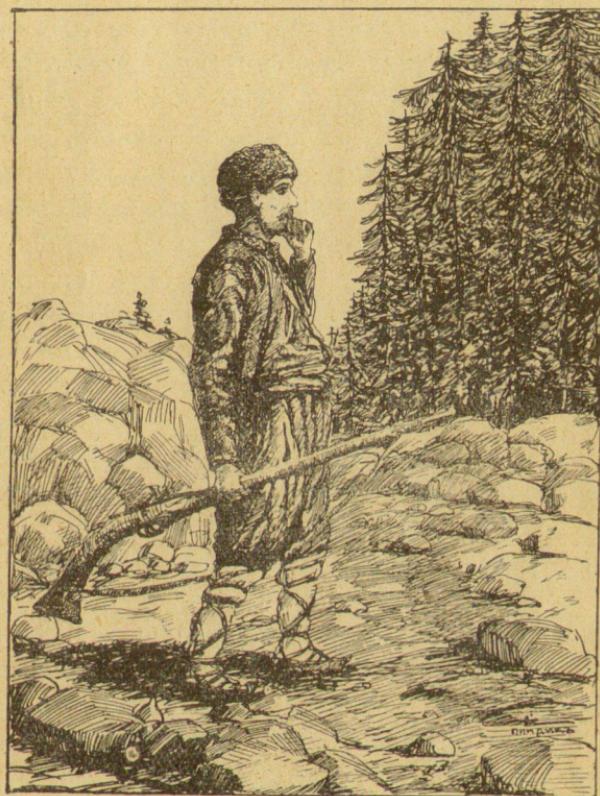

Другъ път презъ време на скръбъ тя залавя работа, залисва се и се разсъйва. Така на сърцето ѝ става и легко и сладко. Сега и това не помага. Понѣкога ѝ се струва — ето идатъ жени да я утѣшаватъ: — нѣкой имъ е обадилъ, каква мжка тежи на душата ѝ. Ахъ, това не иска тя, че не може да ѝ помогне. Само той да си дойде — това може да я утеши — нищо друго, нищоооо...! Ами ако Келешъ Асанъ — тая мечка стрѣвница — и него е срешналъ, ако го е връхлетѣлъ нѣкѫде? И заптии, и аскеръ вредомъ кръстос-

Чичо Стоименъ.

ватъ и лесно подушватъ... Ако сѫ го уловили нѣкѫде, ще е свършено вече съ него.